חמש אשמות תלויין כי מייתי חד מי מיפטר והתניא *זה הכלל כל שחלוקין בחטאות חלוקין באשמות א] *אלא דכולי עלמא לטבילות מרמי להון ובחוששין לפשיעה קמיפלגי רבי יוחנן בן נורי סבר חיישינן לפשיעה ורבי עקיבא סבר לא חיישינן לפשיעה:

הדרן עלך שלשים ושש

ארבעה *מחוסרי כפרה וארבעה מביאין על הזדון כשגגה, ואלו הן מחוסרי כפרה הזב והזבה והיולדת והמצורע, רבי אליעזר בן יעקב אומר ג] גר מחוסר כפרה עד שיזרוק עליו הדם ד] ונזיר ליינו ולתגלחתו ולטומאתו:

גמ' מאי שנא זב וזבה דמני להון בתרין משום דחלוקה טומאתן זב לא מטמא באונס ו] וזבה לא מטמאה בראיות כבימים דתניא *מבשרו ולא מחמת אונסו ז] *(ומי טמא) בראיות כבימים דתניא תלה הכתוב את הזכר בראיות ואת הנקבה בימים וזבה מטמאה באונס ולא מטמאה בראיות כבימים מצורע ומצורעת נמי חלוקה טומאתן במצורע טעון פריעה ופרימה דכתיב בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ואסור בתשמיש המטה ומצורעת אינה טעונה פריעה ופרימה דתניא ס] ח] אין לי אלא איש, אשה י] מנין כשהוא אומר והצרוע הרי יא] כאן שנים אם כן מה ת"ל איש נתקו הכתוב יב] (מענין של מעלה) לענין של מטה לומר איש פורע ופורם ואין האשה פורעת ופורמת ומותרת בתשמיש המטה יג] שנאמר וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים ולא מחוץ לאהלה הלכך נמנינהו בתרין זב וזבה עיקר טומאתן חלוקה, מצורע ומצורעת אין עיקר טומאתן חלוקה האי והאי כגרים הוא: ר"א בן יעקב אומר גר מחוסר כו': ות"ק מאי טעמא לא תני גר כי קתני מדעם דמישרי למיכל בקדשים, גר כי קא מייתי קרבן, לאכשורי נפשיה למיעל בקהל, (א) יד] ונזיר מאי טעמא לא תני (סוף סוף) נזיר נמי כי מייתי קרבן לאישתרויי למישתי יין דחולין הוא, ור"א טו] דקתני נזיר למישרי נפשיה, ניתני נמי נזיר טמא טז] כי קא מייתי קרבן, למיחל עליה נזירות יז] (טהרה הוא.) תנו רבנן גר מעוכב לאכול בקדשים עד שיביא קינו, יח] הביא פרידה אחת שחרית אוכל בקדשים לערב, כל הקינין שבתורה אחד חטאת ואחד עולה כאן שתיהן עולות, הביא חובתו (ג) מן הבהמה יצא יט] עולה ושלמים יצא, מנחה ושלמים לא יצא, לא אמרו קן אלא להקל. מאי שנא מנחה ושלמים דלא יצא דכתיב כאשר תעשו כן יעשה מה אתם עולה ושלמים אף גר עולה ושלמים א"כ, (ג) חובתו כ] אחת מן הבהמה לא תיסגי כא] (עליה) בגוויה דהכתיב כאשר תעשו כן יעשה: אר"פ יש לומר לעוף איתרבי לעולת בהמה לא כל שכן, אי הכי אפילו מנחה נמי: מיעט קרא כן, ועוף היכא איתרבי דת"ר כאשר תעשו כן יעשה מה אתם עולה ושלמים אף הוא עולה ושלמים כב] שנא' ככם כגר מנין לרבות את העוף ת"ל כג] אשה ריח ניחוח לה' איזה דבר שכולו לה' הוי אומר כד] עולת העוף

א) [סוטה כג: ערכין ג:] ב) תוספתא דשקלים פ"ג ע"ש ג) [תוספתא פ"א ע"ש]

ס' אשמות תלויין [כו'] חוששין לפשיעה · אם לא כן הצריכה לומר על האחרונה אני מביאה אתה סוברת שנתכפרה בקרבן זה ולא יהא השאר עליה חובה ותפשע ולא תביאם וכי מצרכת לה לומר על האחרונה אני מביאה ידעה דהשאר עליה חובה אבל על הספק שאין השאר עליה חובה לא מזקקינן לה לומר על האחרונה אני מביאה: ורבי עקיבא לא חייש לפשיעה · ולאו משמעי חוששין לפשיעה שמא תפשע ולא תביא אפילו קרבן אחד ותאכל זבחים בטומאת הגוף דקשיא לי בגוה טובא חדא אפשר היא דמייתי קרבנה ומשום דלא מצרכת לה לומר על האחרונה ליחוש שמא תחזור בה ועוד אי חיישת להכי כל שכן דעל הספק היא מקילה ואמאי לא מצרכת לה לומר על האחרונה ליחוש שמא תחזור בה ולא תביאם ואכלה בקדשים בספק טומאת הגוף:

הדרן עלך שלשים ושש

ארבעה מחוסרי כפרה · מביאין חטאת ולא על חטא אלא לאכול בקדשים: עד שיזרוק עליו הדם · דבעי איתויי קרבן כדמפרש לקמיה: ונזיר ליינו ולתגלחתו ולטומאתו · ונזיר מחוסר כפרה שכל זמן שלא כיפר אסור ביין ובתגלחת ולטמא למתים: גמ' דמני להו בתרין · דחשיב זב וזבה בתרין מהנך מחוסרי כפרה: מבשרו · מכח אברו ומתוקף יצרו · זבה מטמאה באונס כדאמרינן בפרק בנות כותים (נדה דף לו:) וכי יזוב זוב דמה (ויקרא טו) הרי אונס אמור: ומטמא בראיות · אם

אם ראה ג' ביום אחד: כבימים · אם ראה ג' ימים רצופין כדמפרש בב"ק בפרק ב' (דף כד) וזבה לא מטמאה אלא בימים: הרי כאן שנים · דלגרוע משמע בין זכר בין נקבה מטמאין בנגעים: ס"ג א"כ מה ת"ל איש (ס) לענין של מטה · דלטהרת טומאת נגעים א"א שרגי נאמר והצרוע: איש דכתיב במקרא העליון לענין מקרא התחתון · שפריעה ופרימה כתובה ס] באחרונה לומר לך איש פורע ופורם: עיקר טומאתן חלוקה · זה בראיות וזה בימים ולא בראיות: כגרים · דהוא שיעור נגע כחצי פול: סוף סוף נזיר מ"מ · לא תני הא לאשתרויי הוא: ומשני האי לאו לאשתרויי בקדשים אלא ביין דחולין הוא וכי קתני כפרה דמעכבא שום אכילה דקדשים: גר מעוכב לאכול בקדשים · דאפילו (ו) לרבנן סבירא להו כר"א בן יעקב דאמר לאשתרויי הוא דמייתי, והא דלא תני ליה משום דלא מיקרי "מחוסר כפרה": הביא פרידה אחת · גוזל אחד שחרית: אוכל בקדשים לערב · ובלבד שיביא השניה כדאמרינן לקמן להביא פרידה אחת א"א: כאן שתיהן עולות · כדאמרן לקמן בגמ' (דף י·) מדור המדבר: הביא חובתו מן הבהמה · עולה אחת יצא: עולה ושלמים לאו דוקא אלא משום דבעי למיתני מנחה ושלמים לא יצא: מה אתם עולה ושלמים · דכתיב (שמות כד) וישלח את נערי בני ישראל וגומר: לא תיסגי בגוס · עד דמייתי שלמים: שכולו לה' · שאין כהן נהנה ממנו דבעולת בהמה איכא עורה לכהנים אבל עולת העוף ליכא מידי כז]:

נכס

תוספות אידי ואידי בגברים · סת"ע כה"ג חלוקין כזב וזבה שזה באודם וזה בלובן: לעוף איתרבי כו' · תימה זב וזבה יוכיחו דאיתרבו לעוף ולא לבהמה: